

పరిస్థాన్ దేశపు గుండెల్లో రైళ్లు పరుగెత్తించిన వ్యక్తి ఆయన. ఇంచుమించు రెండు దశాబ్దాల క్రితం భారత్ యుద్ధంలో అఖండ విజయం సాధించడంలో ఆయన పాత్ర చాలా ఉంది. ఆయన పేరు రాజేందర్. ఆరు అడుగుల ఎత్తు, బలమైన శరీరం, తీక్షణమైన బుద్ధి కుశలత ఆయన ఐడెంటిటీ.

చిన్న వయసు, ఆకర్షణీయమైన శరీరం, బాస్కి తగిన విధంగా వుండే ఆయన అసిస్టెంట్ కుమార్, వారికిద్దరికీ ఎంతో కావాల్సినవాడు ఇన్స్పెక్టర్ ఈశ్వరరావు. ఆ ముగ్గురి కలయిక బ్రహ్మ, విష్ణు మహేశ్వరుల కలయిక లాంటిది.

పరిస్థాన్ ప్రభుత్వం భారత్ని ఎన్నో విధాలుగా ఇబ్బందులు పెడుతోంది. అప్పనంగా ఒక రాష్ట్రాన్ని తన దేశంలో కలుపుకోవడానికి ఎత్తులు వేస్తోంది.

ఆ దేశపు గూఢచారి వలయాన్ని ఛేదించి తిరిగి వచ్చారు రాజేందర్, కుమార్లు.

★★★

ఉదయాన్నే ఎక్కర్సైజు, స్నానాలు ముగించి ఫీపరు చూస్తున్నాడు రాజేందర్. కంప్యూటర్మీద పని చేసుకుంటున్నాడు కుమార్. ఈశ్వరరావు మోటార్సైకిల్ గుమ్మం ముందు ఆగింది. గబగబా లోపలికి వచ్చాడు. రాజేందర్తో కరచాలనం చేసి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు ఈశ్వరరావు.

పాత వంటవాడు పదవీ విరమణ చేసిన తర్వాత అతని కోడలు పనిలో చేరింది.

అమె తెచ్చిన కాఫీ, టిఫిన్ అయిన తరువాత ఈశ్వరరావు అన్నాడు.

“అసలు ఈ కేసు మీ వరకూ తీసుకురావడమంటే బ్రాడ్మెన్ని, సచిన్ని బిళ్లంగోడు ఆడమన్నట్లు వుంటుంది. కానీ ఈ కేసులో క్లాల్వీ లేవని సెంట్రల్ పోలీస్ స్టేషన్ ని ఛోన్ చేసి చెప్పాడు. నేను చూసాను. డిట్.”

రాజేందర్ పేపరు ప్రక్కనపెట్టి చెప్పమన్నట్లు చూశాడు.

“ఎస్.ఆర్.తాత పేరు వినే వుంటారు. కోటీశ్వరుడు. మార్నింగ్ వాకి వెళ్లి తిరిగి రాలేదు. ధనవంతులకు, రాజకీయ నాయకులకు, శత్రువులకు కొదవలేదు కదా!”

“మనం వెడదాం. ఆయన వాకింగ్కి ఎక్కడికి వెళ్తారు?”

“శాంధ్ం బీచ్కి!”

మరుక్షణంలో వారిద్దర్నీ మోసుకుంటూ శాంధ్ం బీచ్వైపు బుల్లెట్ దూసుకుపోయింది.

★★★

అక్కడ పోలీసు బందోబస్తు పకడ్బందీగా వుంది. మధ్యలో ఒక జీపు ఆగి ఉంది. ముందు టైర్లో గాలి తగ్గి ఉంది. ప్రెస్, ప్రెవేట్ టీవీ వాళ్లు అక్కడకు చేరుకున్నారు. పోలీస్ ఫోటో గ్రాఫర్ ఫోటోలు తీస్తున్నాడు. వేలిముద్రల నిపుణులు వాళ్ల పని కావిస్తున్నారు. కుమార్ని, ఈశ్వరరావుని చూడగానే అందరూ పక్కకి తప్పుకున్నారు.

మాయమైన మనిషి!

- గంటి రమాదేవి

మోటార్సైకిల్ స్టాండువేసి ఇద్దరూ అక్కడ నిలిచివున్న జీపువైపు నడిచారు. కుమార్ నిశితమైన కళ్లు ఒక క్షణంలో చాలా వివరాలు సేకరించాయి.

జీపు తాళం చెవులు లేవు. సీటుమీద ఎండిపోయిన రక్తపు మరకలు. డ్రైవర్ సీటు కోతకు గురయింది. రెండు మూడు కట్స్. జీపు చుట్టూ తిరిగి చూశాడు.

జీపు కింద తళతళ మెరుస్తూ ఇసుకలో దాదాపు కప్పబడివున్న ఒక వస్తువు కుమార్ కంటబడింది. చటుక్కున వంగి తన కర్నీఫోతో ఆ వస్తువు తీసాడు. ఆరంగుళాల కత్తి, దుబాయ్ నుండి ధనవంతులు తెచ్చుకునే కిచెన్ సెట్లో

వుండేది. అది డ్యూటీలో వున్న ఇన్స్పెక్టర్కిచ్చి ఏదో చెప్పాడు కుమార్.

అప్పటికే సిటీ ఛానెల్లో ఎస్.ఆర్.తాత హత్య వార్త ప్రసారమవుతోంది.

ఎస్.ఆర్.తాత గురించి ప్రాఫయిల్ ప్రసారమవుతోంది. శాంధ్ం బీచ్, ఆ వెనుక ఎగిసి పడుతున్న సముద్రం, పడవలు చూపిస్తున్నారు. రాజేందర్ కళ్లు ఒక్కసారి కాన్సన్ట్రీట్ చేశాడు ప్రసారమవుతున్న దృశ్యం చూసి. దూరంగా పల్లెవాళ్ల గుడిసెలు, తర్వాత సీన్ కుమార్ ఇన్స్పెక్టర్కు ఇచ్చిన వస్తువు క్లజ్జివల్ చూపారు. మూడు అంగుళాలవరకు రక్తంతో తడిసిన మరక కత్తి మీద.

“సర్! ఈ తాత బాగా డబ్బున్నవాడు. ఈ స్లంప్ సీజన్లో కూడా తాత కంపెనీ షేర్లు విపరీతంగా డ్రైడ్ అవుతున్నాయి. ఈ ఆర్నెల్లో రూ.170 వున్న ఈ కంపెనీ షేర్ ఈ రోజు రూ.747 కోట్ అయినట్లు పేపర్లో వుంది. నిన్నటి ట్రాన్సాక్షన్ అది. విదేశీయులు దీన్ని విపరీతంగా కొన్నారు. అఫ్కోర్స్! అది సాఫ్ట్వేర్ కంపెనీ షేర్. మిగిలిన కంపెనీలు పేర్లు బాగా రైజ్లో ఉన్నాయి.”

ఈశ్వరరావు అందుకున్నాడు.

“కుటుంబం విషయానికొస్తే తాతకి ముగ్గురు కొడుకులు. ఆడపిల్లలు లేరు. భార్య మీనాకీ. బిజినెస్ రైవల్స్ ఎవరో హత్య చేసుంటారు.”

రాజేందర్ నవ్వుతూ అన్నాడు “మరి ఆ శవాన్ని ఎందుకు ఎత్తుకుపోయారు?” ఈశ్వరరావు అదిరిపడ్డాడు. “అవును. వాళ్లు ఆ బాడిని ఏం చేసుకుంటారు?”

“బహుశా కిడ్నాప్ చేసి రాన్సమ్ అడుగుతారేమో!”

“మరి ఆ మాత్రం దానికి కత్తితో పొడవడం ఎందుకు? అదీ మూడంగుళాల లోతుగా!” కుమార్ అన్నాడు.

ఈశ్వరరావు తడబడ్డాడు. రాజేందర్, కుమార్వైపు చూశాడు. కుమార్కి అర్థమైంది.

“ఆ ముగ్గురు కొడుకుల్ని ఇక్కడకు తీసుకురండి. వాళ్లతో మాట్లాడాలి” ఈశ్వరరావుతో అన్నాడు కుమార్.

★★★

మధ్యాహ్నం ఎండలో సముద్రం కరిగించిన తగరంలా మెరుస్తోంది. ప్రెస్వాళ్లు, ప్రెవేట్ ఛానల్వాళ్లు వెళ్లిపోయారు. జీపు దగ్గర ముగ్గురు కానిస్టేబుళ్లు కాపలా కాస్తున్నారు.

కుమార్ను చూడగానే సెల్యూట్ చేసారు. జీపును మరలా పరీక్షించాడు. కత్తితో డ్రైవింగ్ సీటు మీద కోసిన గుర్తులు. క్లచ్, బ్రేకులు దగ్గర రక్తపు మరకలు. జీపు దగ్గర ఇసుకలో పాదాల గుర్తులు. కొద్ది దూరంలో మిగిలిన పాదాల గుర్తులతో కలిసిపోయాయి.

తాత తిరిగి వచ్చేసాడు. ప్రెస్మీట్ పెట్టి తను కావాలనే మాయమయినట్లు, తన పిల్లలని దారిలో పెట్టడం కోసమే అలా చేయవలసి వచ్చిందని, గత్యంతరం లేకపోయిందని చెప్పాడు. ఇండస్ట్రీ తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుంది. తాత షేర్లు మళ్లీ ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చాయి. పోలీసులు అరెస్టు వారెంట్ తయారు చేయలేకపోయారు.

రాజు నడుచుకుంటూ
పల్లెవాళ్ల గుడిసెలకేసి
వెళ్లాడు. మురికిలో ఆడు
కుంటున్నారు కొంతమంది
పిల్లలు. రాజును చూడ
గానే చుట్టూ చేరారు
అరుస్తూ కోలాహలంగా.

బాగా వంగిపోయిన
ఒక ముసలాయన కర్ర
సాయంతో గుడిసె బయ
టకు వచ్చాడు. దగ్గుతు
న్నాడు. రాజు అతన్ని
కొన్ని ప్రశ్నలు వేసాడు.

వస్తూ వస్తూ తనతో
తెచ్చుకున్న బిస్కెట్స్, చాక్
లెట్స్ పిల్లలకిచ్చాడు.
ముసలాయన ఆసక్తిగా
చూసాడు. బిస్కెట్ పాకెట్స్
అతనికిచ్చి కృతజ్ఞతలు
తెలిపి వచ్చేశాడు.

ఆ వృద్ధుడు చెప్పిన
సమాచారం చాలా విలు
వైంది. ఆర్.ఎస్.తాత
కిడ్నాప్ లో చాలా లోతైన
విషయం వుంది. దారుణ
మైన కుట్ర కూడా వుండే
వీలుంది. కోట్లాది రూపా
యల వెనుక ఎప్పుడూ
వుండేదే!

★★★

ఆ ముగ్గురూ
వచ్చారు. రాజేందర్
వాళ్లను కూచోమన్నాడు.
ఇరవై రెండేళ్ల నుంచి
ఇరవై ఎనిమిది ఏళ్ల వయ
సులో ఉన్నారు ఆ
ముగ్గురూ. నవీనతకు
అద్దం పట్టే నవ యువ
కులు.

ఈశ్వరరావు వాళ్లని పరిచయం చేసాడు. అందరి
లోనూ పెద్దవాడు ధృవ్ తాతా ఎంబిఎ చదివాడు. రెండవ
వాడు అర్జున్ తాతా రాజస్థాన్ లో ఒక ఇంజనీరింగ్ కాలే
జీలో చదువు పూర్తి చేసాడు. మూడోవాడు సినీ హీరో
అవ్వాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

యవ్వనం, డబ్బు ఇచ్చే మెరుపు, నిర్లక్ష్యం,
ఆరోగ్యం, అహంకారం ముగ్గురిలో స్పష్టంగా కనిపిస్తు
న్నాయి.

“మీ నాన్నగారు మాయమవడం గురించి మీ అభి
ప్రాయం?” రాజేందర్ అడిగాడు ధృవ్ తాతాని.

“హీ ఈజ్ మేడ్. ఈ కంపెనీలన్నీ అమ్మేసి కెనడాలో
సెటిలవుదామనుకున్నాను. కంపు, వేడి తప్ప మద్రాస్ లో
ఎముంది?”

అర్జున్ అన్నాడు “రైట్ రైట్. ఏడ్ బిజినెస్ లో బాగా
డబ్బు, పేరు వస్తాయి. మరి మా డాడీ ప్రతి ఇంట్లోనూ
తన ప్రాడక్టు వుండాలిట. సాల్ట్ నుంచి ప్లేనువరకు. కిచెన్
మెంటాలిటీ!”

“ఒక్క పిక్చర్ తీస్తే కోట్లు వస్తాయి. మంచి పేరు, కవ
రేజి. ఆ క్రేజ్ కంపెనీల్లో వుంటుందా?” అఖివాడు
అన్నాడు.

“మీ డాడీ మర్డరయ్యారో, కిడ్నాప్ అయ్యారో తెలి

యదు. మరి ఈ ఉదయం నుండి ఏం చేస్తున్నారు?”
అడిగాడు రాజేందర్.

“మేము మధ్యాహ్నం పన్నెండు లోపల ఎప్పుడూ
లేవం. పడుకోవడం తెల్లవారురూమునే. మీ ఇన్ స్పెక్టర్
చెప్పేంతవరకూ మా డాడీ తప్పిపోయినట్లు తెలియదు”
ముగ్గురూ అన్నారు.

★★★

మర్నాడు పేపర్ లో ఎన్.ఆర్.తాత హత్య గురించి
వేసారు. తాతా కంపెనీ షేర్లు హఠాత్తుగా పతనమ
య్యాయి. ఎకనామిక్ టైమ్స్, ఫైనాన్షియల్ ఎక్స్ ప్రెస్ తాతా
కంపెనీ భవితవ్యం గురించి వివరంగా రాసాయి.

రాజేందర్ చెప్పిన విధంగా కుమార్, ఈశ్వరరావు ఆర్.ఎన్.తాత ముగ్గురు కొడుకుల గురించి వివరాలు సేకరించారు. తండ్రిని మాయం చేసేటంతటి ఘనులు కారు.

క్రమంగా తాత గురించి వార్తలు తగ్గాయి. వారం తిరిగినా పోలీసులకు క్లూ చిక్కలేదు. రాజేందర్, కుమార్ల పరిశోధన దరిదాపుల్లో కూడా లేరు పోలీసులు.

తొమ్మిదోరోజు రాజేందర్ ఆఫీసులో సమావేశమయ్యారు కుమార్, ఈశ్వరరావులు.

రాజేందర్ హఠాత్తుగా అన్నాడు “తాత హత్య గావింపబడలేదు.”

కాఫీ తాగుతున్న ఈశ్వరరావుకి పొలమారింది. చిరు నవ్వు నవ్వి అన్నాడు కుమార్.

“తాత మాయమైన రోజున ఎంక్యూరి చేశాను. బీచ్ కి దూరంగా వున్న గుడిసెల్లో ఒకాయన తాతను చూసాడు. జీపులో నుంచి దిగిన వ్యక్తి గుడిసెల దగ్గర సెంటర్లో ఆటో ఎక్కి ఎటో వెళ్లిపోయాడని చెప్పాడు. మద్రాస్ లో కొన్ని వేల ఆటోలలో ఏ ఆటో అని వెతకాలి. పోలీసులకు చెప్పినా ప్రయోజనం లేదని చెప్పలేదు. మళ్ళీ నిన్ననే అక్కడికి వెళ్లాను ఆటో ఆనవాళ్ల గురించి. దొరికింది.”

రాజేందర్, ఈశ్వరరావును చూసి అన్నాడు.

“జూనియర్ తాతలు ఏమంటున్నారు?”

“పాపం పెద్దాయన పోవడంతో కష్టాలొచ్చి పడ్డాయి. ఇప్పుడు రాత్రి పొద్దుపోయేవరకు క్లబ్బుల్లో, డిస్కోల్లో ఉండాలంటే కుదరడంలేదు. ముగ్గురూ తప్పనిసరిగా ఆఫీసులో పని చేయాల్సి వస్తోంది. తాత షేర్ల వేల్వ్యా కొనే నాధుడు లేక పేలవంగా ట్రేడ్ అవుతున్నాయి. ఫేమిలీ ప్రైడ్ గురించి ఆ ముగ్గురూ వర్రీ అవుతున్నట్టుంది. కుమార్! ఆ ఆటోవాడి గురించి ఏం తెలిసింది? వాడు కిడ్నాప్ చేసి రాన్ సమ్ అడుగుతున్నాడా?”

“లేదు. వాడు మద్రాస్ లో ఉండే తెలుగువాడు. నన్ను చూచి ఎడవకుర! అని తెలుగులో రాసుకుని తన భాషాభిమానం చాటుకున్నాడు. దానివల్ల తొందరగా తొందరగా దొరికాడు. సీనియర్ తాత ఆ క్రితం రోజే చెప్పాడు వాడిని అక్కడ వుండమని.”

ఈశ్వరరావు ఫోన్ అందుకుని సెంట్రల్ స్టేషన్ కు ఫోన్ చేసి చెప్పాడు.

“ఎస్.ఆర్.తాత నగరంలో ఏదో హోటల్లో మారు పేరుతో వుంటాడు వెతకండి.”

రాజేందర్ తన అంగీకార సూచకంగా తలూపాడు.

మధ్యాహ్నం వరకు పోలీసులు పని ముగించారు.

తాత దొరికాడు సిటీకి ఇరవై మైళ్ల దూరంలో శ్రీ గురుదత్త ఆశ్రమంలో.

★★★

జూనియర్ తాతలకు తను దొరికిన విషయం తెలుపవద్దన్నాడు ఎస్.ఆర్.తాత.

అతను చేసినది నేరం కాదు. కానీ ఎందుకు చేసాడు? ఏం ప్రయోజనం అశించి చేసాడు? ఈ ప్రశ్నలు తేలుకొండీల్లా ఈశ్వరరావును తొలుస్తున్నాయి. మరో ప్రశ్న! కొడుకులకి తను బతికున్నట్లు ఎందుకు చెప్పలేదు? ఎందుకంత పకడ్బంద్ ఫ్లాను వేసాడు. కత్తి, రక్తం, సీటు కోయడం?

రాజేందర్ అనుమతించిన మీదట తాతని వదిలేసారు. ఆయన విడిచిన కత్తిమీద రక్తం, సీటు మీద రక్తం ఒక బ్లడ్ బ్యాంకు నుంచి కొన్న రక్తం సీసాలోనివి. కొన్న రక్తం.

ఈశ్వరరావు నిరాశగా ఫిలయ్యాడు. మరీ చప్పగా తయారయింది కేసు. నో మర్డర్! నో కిడ్నాప్!

తాత మరలా మాయమయ్యాడు. ఇంటికి వెళ్లేదు. కుమార్, రాజేందర్ ఇంకా పరిశోధన ముగించలేదు. ఇదొక చిత్రం. ఈశ్వరరావుకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. ఇంకా ఏముంది పరిశోధించడానికి? అప్పుడు అవగతమయింది పూర్తిగా.

“ఆర్.ఎన్.తాత ముగ్గురు కొడుకులు బడుద్దాయిలుగా తయారయ్యారు. వాళ్లు అతను చెప్పిన మాటలు, బుద్ధులు వాళ్లమీద పని చేయలేదు. అందుకే మాయమయ్యాడు. కొడుకుల్లో మంచి మార్పు వచ్చిన తర్వాత తిరిగి వస్తాడు.”

ఈశ్వరరావు ఇంటికి తిరిగి వెళ్లబోతుండగా కుమార్ వచ్చాడు. రాజేందర్ తో అన్నాడు.

“మీ ఊహ కరెక్ట్ సార్. దాదాపు నాలుగువందల కోట్ల మేరకు మోసం జరిగింది. తాత తెలివిగా ఫ్లాన్ చేసాడు.”

ఈశ్వరరావుకు మతిపోతోంది.

“తాత నాలుగువందల కోట్లకు మోసం చేసాడు? ఎలా?”

“మా ఎస్.ఐకి ఫోన్ చేసి చెప్పినా అరెస్టు చేయమని?” ఆవేశంగా అన్నాడు ఈశ్వరరావు.

రాజేందర్ అన్నాడు “తాత మోసం చేసాడు. కానీ అతని వర్షన్ వేరేగా ఉంటుంది.”

చీటింగ్ కేసు క్రింద అరెస్టు చేయమని పోలీసులకు చెప్పాలా? మరి ఏ చీటింగ్ అంటే సమాధానం? ఇల్లు విడిచి రెండువారాలు బయట వుండడం చీటింగ్?

ఆ సాయంత్రం సమాధానం దొరికింది ఈశ్వరరావుకి. తాత తిరిగి వచ్చేసాడు. ప్రెస్ మీట్ పెట్టి తను కావాలనే మాయమయినట్లు, తన పిల్లలని దారిలో పెట్టడం కోసమే అలా చేయవలసి వచ్చిందని, గత్యంతరం లేకపోయిందని చెప్పాడు. ఇండస్ట్రీ తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకుంది. తాత షేర్లు మళ్ళీ ప్రాచుర్యంలోకి వచ్చాయి. పోలీసులు అరెస్టు వారెంట్ తయారు చేయలేకపోయారు.

★★★

రాజేందర్ ని అడిగాడు ఈశ్వరరావు.

“మరి చీటింగ్ అన్నారు. తాత క్రిమినల్?”

“తాత మేధావి. అతని బిజినెస్ ఎక్యుమన్ అసాధారణం. ఈ రెండువారాల్లో అతను దాదాపు నాలుగువందల కోట్లు సంపాదించాడు. మాకు వెంటనే అనుమానం వచ్చి పరిశోధించాం. దీన్లో మరో పాత్ర ముద్రాచీ పైనాన్సింగ్ కంపెనీది. అన్నీ న్యాయబద్ధంగా చేసారు. మోసమే! కానీ మనమేం చేయలేం!”

ఈ షేర్లంటేనే బోరు ఈశ్వరరావుకి. అర్థం కావడం లేదు.

“సింపుల్ గా చెప్పాలంటే తాత మాయమయినప్పటి నుండి ఆ కంపెనీలు వాటా ధరలు తగ్గిపోయాయి. తను మాయమయిన వారంలో బజార్లో దొరికే వాటాలు చవకగా కొనమని ఆదేశించాడు ముద్రాచీ కంపెనీకి. తను తిరిగి రాగానే వాటి విలువ పెరిగింది. అతని లాభం చాలా వుంది.”

“అది క్రైమ్ కాదా?”

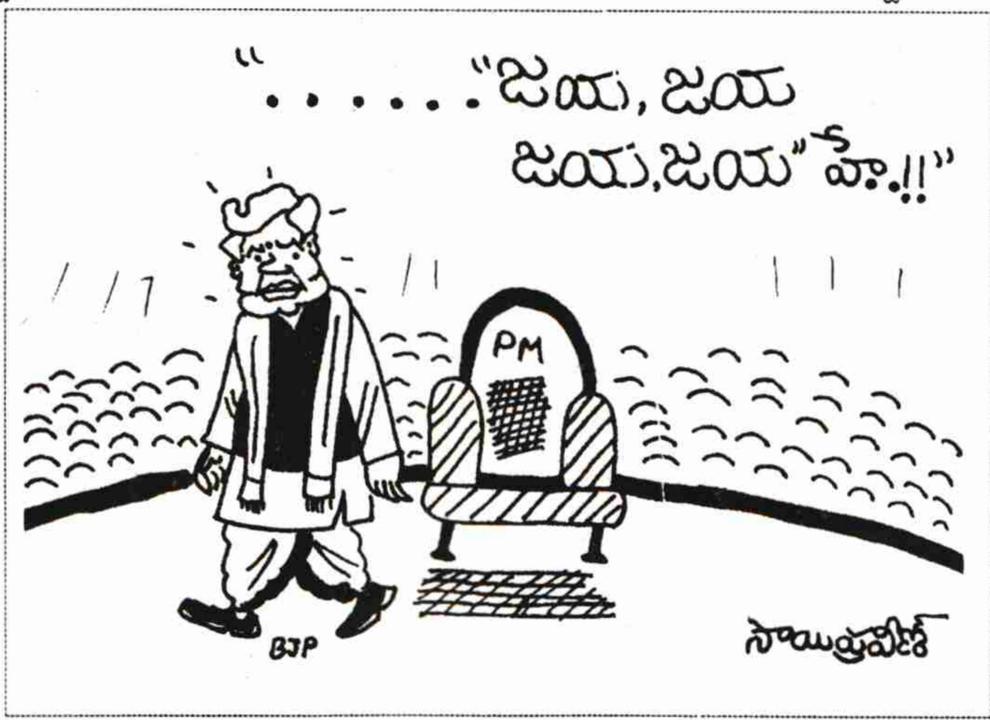
“కాదు. కొత్తగా వచ్చిన చట్టం ప్రకారం కాదు. తన కంపెనీ షేర్లు తనే కొనుక్కోవచ్చు!”

ఈశ్వరరావుకి అర్థం అయింది. పదిహేను రోజుల్లో నాలుగువందల కోట్లు. రోజుకి ఇరవై అయిదు కోట్లపై మాటే. అంటే గంటకి కోటి రూపాయల సంపాదన. లా ప్రకారం చేసిన మోసం!

“బ్రిలియంట్. ఇంతకీ ఎవరీ తాత? రూర్కెల్లానా?” అడిగాడు కుమార్ ని.

“రూర్కెలా కాదు. తూర్పు గోదావరి జిల్లా.”

“ఎస్.ఆర్.తాత అంటే సోరాబ్జీ రుస్తుంజీ తాత అనుకున్నాను.”

“సోరాబ్జీ రుస్తుంజీ తాత కాదు సుబ్బారావు తాత.”
 “బీహారా లేక...”
 “పేరూరు”
 “తాత”
 “అది తెలుగువాళ్లలో ఒక ఇంటి పేరు”
 “మాయమైన మనిషి మనవాడే.”
 ఈశ్వరరావుకి సంతృప్తిగా వుంది తాత సుబ్బారావు తెలుగువాడు అయినందుకు.

